

2) Verein Deutsche Sprache eV ska bära sina rättegångskostnader och ersätta Europeiska kommissionens rättegångskostnader.

(¹) EUT C 294, 20.8.2018.

Överklagande ingett den 26 juni 2018 av Adrian Iordăchescu, Florina Iordăchescu, Mihaela Iordăchescu, Cristinel Iordăchescu av den dom som tribunalen (sjunde avdelningen) meddelade den 18 april 2018 i mål T-298/17, Iordăchescu m.fl. mot Europaparlamentet m.fl.

(Mål C-426/18 P)

(2019/C 112/14)

Rättegångsspråk: rumänska

Parter

Klagande: Adrian Iordăchescu, Florina Iordăchescu, Mihaela Iordăchescu, Cristinel Iordăchescu (ombud: advokaten A. Cuculis)

Övriga parter i målet: Europaparlamentet, Europeiska unionens råd, Europeiska kommissionen

Genom beslut av den 31 januari 2018 avvisade domstolen (nionde avdelningen) överklagandet.

Överklagande ingett den 3 september 2018 av Izba Gospodarcza Producentów i Operatorów Urządzeń Rozrywkowych av den dom som tribunalen (femte avdelningen) meddelade den 10 juli 2018 i mål T-514/15, Izba Gospodarcza Producentów i Operatorów Urządzeń Rozrywkowych mot kommissionen

(Mål C-560/18 P)

(2019/C 112/15)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Izba Gospodarcza Producentów i Operatorów Urządzeń Rozrywkowych (ombud: P. Hoffman, advokat)

Övriga parter i målet: Europeiska kommissionen, Konungariket Sverige, Republiken Polen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva Europeiska unionens tribunals beslut av den 10 juli 2018 i mål T-514/15, Izba Gospodarcza Producentów i Operatorów Urządzeń Rozrywkowych mot kommissionen,
- ogiltigförklara Europeiska kommissionens beslut av den 12 juni 2015, GESTDEM 2015/1291, att avslå klagandens ansökan om tillgång till det detaljerade yttrandet från Europeiska kommissionen inom ramen för anmälningsförfarandet 2014/537/PL och beslutet från Europeiska kommissionen av den 17 juli 2015, GESTDEM 2015/1291, att avslå klagandens ansökan om tillgång till det detaljerade yttrandet från Republiken Malta inom ramen för anmälningsförfarandet 2014/537/PL, samt förplikta Europeiska kommissionen att bära sina egna kostnader och att ersätta klagandens rättegångskostnader, eller,
- alternativt, om domstolen inte anser att förfarandet befinner sig i ett skede som gör det möjligt att fatta ett slutgiltigt avgörande, återförvisa ärendet till Europeiska unionens tribunal och fastställa att beslutet om rättegångskostnaderna ska anstå.

Grunder och huvudargument

Överklagandet stödjer sig på följande grunder:

- Tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning både i) när den i punkterna 30 och 32 i det överklagade beslutet konstaterade att det inte är troligt att den rättsstridighet som klaganden åberopade i talan kommer att återkomma i framtiden och att klaganden inte har något intresse av att fullfölja talan, och ii) när det i samma punkter hävdades att den aktuella frågan i detta sammanhang är om det är sannolikt att det i framtiden kommer att uppstå en situation där ett lagförslag anmäls till kommissionen som behandlar kommissionens farhågor angående den befintliga lagstiftning i den anmälande medlemsstaten som är föremål för pågående överträdelseförfaranden, och i vilket kommissionen vägrar tillgång till ett detaljerat yttrande som avgivits enligt direktiv 98/34⁽¹⁾ som rör lagförslaget, där detta motiveras genom en generell presumtion om avslag som följer av behovet av att skydda syftet med dessa överträdelseförfaranden, medan den relevanta rättsliga frågan inte är om det är sannolikt att en sådan specifik situation kan återkomma, utan i stället huruvida tolkningarna av förordning 1049/2001⁽²⁾ eller av direktiv 98/34, som åberopats av kommissionen och som klaganden kritiserar i sin talan sannolikt kommer att tillämpas av kommissionen i framtiden.
- Tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning när den i punkt 33 i det överklagade beslutet slog fast att behovet av att pröva ett ärende om kommissionens avslag på en ansökan om tillgång till handlingar med stöd av ett påstått "oupplösligt samband" mellan handlingarna och pågående överträdelseförfaranden – och där det muntliga förfarandet avslutats – inte kan följa av att det är nödvändigt att ge sökanden ett effektivt rättsligt skydd och att kommissionen, i frånvaro av rättspraxis, kommer att kunna undvika rättslig prövning av sitt beslut, eftersom alla sökande vars ansökan om tillgång till handlingar ursprungligen avslagits annars kunde väcka talan mot kommissionen även om ansökan beviljades efter det att talan vid tribunalen väckts.
- Tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning när den i punkt 34 i det överklagade beslutet hävdade, trots att förfarandet som inleddes av klaganden mot de ifrågasatta besluten hade pågått i nästan tre år och omfattade flera inlagor samt ett muntligt hörande, att ett avslutande av förfarandet och ett krav på att klaganden eller dess medlemmar ytterligare en gång, denna gång inom ramen för en skadeståndstalan mot kommissionen, skulle göra gällande att de omtvistade besluten är rättsstridiga, inte skulle medföra en obefogad börda för dem.
- Tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning när den i punkt 34 i det överklagade beslutet hävdade att det inte var nödvändigt att pröva talan på grundval av klagandens eller dess medlemmars yrkanden om skadestånd till följd av skada som orsakats av de omtvistade besluten, endast på grund av att i) klaganden inte angett huruvida klaganden eller dess medlemmar "verkligt" avser att fullfölja sådana påståenden, ii) klaganden inte åberopade noggranna, specifika och kontrollerbara bevis för effekterna av de omtvistade besluten, och iii) klaganden inte tillhandahöll uppgifter vad gäller de övertygelser som följde av beslutet att inte bevilja tillgång till handlingar, och detta trots att (iv) tribunalen samtidigt förpliktade klaganden att bära sina rättegångskostnader, vilka kostnader följaktligen innebar specifik och säker skada för klaganden som orsakats av de omtvistade besluten.
- Tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning när den i punkt 34 i det överklagade beslutet fann att klaganden inte hade något intresse av att väcka talan, trots att en ogiltigförklaring av de omtvistade besluten är nödvändig för att ersätta den ideella skada som klaganden lidit som en professionell organisation, och det inte finns något annat sätt att gottgöra sådan skada.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och Rådets direktiv 98/34/EG av den 22 juni 1998 om ett informationsförfarande beträffande tekniska standarder och föreskrifter (EGT L 204, 1998, s. 37).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar (EGT L 145, 2001, s. 43).